

Retningslinjer for Nydannelser og innlemmelse av menigheter i pinsebevegelsen.

0.0 BAKGRUNN:

Predikantkonferansen 1999 oversendte til Kontaktutvalget et utkast til retningslinjer som ble presentert av Jan Aage Torp i forbindelse med nyplanting og innlemmelse av menigheter i pinsebevegelsen, herunder også nydannelser som følger i kjølvannet av splittelser på lokalt plan. Også fra andre hold er det uttrykt ønske om at pinsebevegelsen utvikler noen felles holdninger og veiledende retningslinjer for å stimulere til nyplantinger og til å sikre en god behandling av de menigheter som ønsker å slutte seg til vårt fellesskap på et mer forpliktende grunnlag.

Kontaktutvalget sendte høsten 2000 ut et bearbeidet forslag til retningslinjer til høring i landets pinsemenigheter. Videre ble forslag til *"Retningslinjer for Nydannelser og innlemmelse av menigheter i pinsebevegelsen"* framlagt for behandling i Predikant- konferansen 2001. Forslaget, med noen mindre redaksjonelle endringer, fikk Predikantkonferansens enstemmige tilslutning. De endelige retningslinjene har slik ordlyd:

1.0. NYPLANTING AV MENIGHETER

1.1. Vekst gjennom nyplanting

Det er både naturlig og ønskelig at Pinsebevegelsen i Norge vokser gjennom nyplanting av menigheter. Det bør stimuleres til å etablere nye menigheter i områder der det er behov for dette, og det bør legges til rette for at utposter blir selvstendige menigheter med egen møtevirksomhet. Vi oppfordrer både våre menigheter og bibelskoler til å arbeide for at nyplanting finner sted, både i de enkelte menigheters eget nærrområde, men også på andre steder der det ligger til rette for nyplantinger og der det finnes vilkår for jevn menighetsdrift.

1.2. Grunnlag for nyplanting

Ny menighetsplanting bør skje med utgangspunkt i, og i samsvar med, eksisterende menigheter i bevegelsen. Nydannelser bør dessuten skje i forståelse med de nærmeste pinsemenigheter i den regionen der nyplantingen finner sted, og alle former for konkurranse mellom pinsemenigheter, og mellom pinsemenigheter og andre frikirkelige menigheter må unngås.

2.0. INNLEMMELSE AV MENIGHETER

2.1. Åpenhet i Pinsebevegelsen

Pinsebevegelsen bør videre vise åpenhet i å inkludere lokalmenigheter som ønsker å tilknytte seg vårt fellesskap og som både gjennom sin lære og virksomhetspraksis føler seg hjemme i pinsebevegelsen i Norge. Det kan være

allerede etablerte menigheter som gjennom fornyelsestider og indre prosesser kjenner seg nært beslektet med Pinsebevegelsen og som derfor orienterer seg mot oss, og det kan være nyere menigheter som ønsker å være en del av et forpliktende pinsefellesskap i Norge.

Vi ønsker at både nyplantinger og innlemmelse av eksisterende menigheter skal skje på en sunn måte gjennom en ansvarlig og moden prosess som gagnar evangeliets sak.

2. 2. Anbefaling fra etablerte pinsemenigheter

Når en menighet ønsker å innlemmes i pinsefellesskapet, bør dette fortrinnsvis skje ved at den nærmeste pinsemenighet anbefaler dette. De nærmeste menigheter orienteres direkte eller gjennom distrikts- eller regionkonferansen hvorpå saken offentliggjøres i bevegelsens hovedorgan, Korsets Seier, og presenteres i vårt storfellesskap på Predikantkonferansen. Som førende forutsetninger for de rettigheter en innlemmelse innebærer, gjelder at lære og virksomhetsform samsvarer med eksisterende pinsemenigheter i bevegelsen og i den internasjonale pinsevekkelse, og at det nye fellesskapet blir oppmuntret til å ta ansvar i de felles ansvarsoppgavene som påhviler oss vedr. fellestiltak og misjon.

3.0. NYDANNELSER PÅ GRUNN AV SPLITTELSE

3.1. Mulighet for å unngå splittelse

Vår grunnholdning er at det i Pinsebevegelsen framelskes fellesskapsmiljøer som er av en slik karakter at menighetsplittelser i sin alminnelighet unngås. De indre sår som skapes, og belastninger på menighetens vitnesbyrd som følger i kjølvannet av en splittelse, er så alvorlige at alt som står i vår makt må gjøres for «å bevare *Åndens enhet, i den fred som binder sammen*», Ef 4; 3.

3.2. Når splittelse er et faktum

Dersom likevel en splittelse har funnet sted, må alle mulige veier prøves for raskest mulig å gjenopprette enhet, og lege de sår som er skapt. Her anbefaler vi menighetene å gjøre seg bruk av de fellesfora som finnes i Pinsebevegelsen, i første rekke Tilsynsrådet, men også personer og grupper på mer regionalt nivå kan være til hjelp, bl.a. menighetsledere i de omkringliggende menigheter. Det er viktig at de initiativ som blir tatt samordnes, og at nødvendig informasjon og åpenhet foreligger fra partenes side, slik at ingen enheter i bevegelsen blir spilt ut mot hverandre.

3.3. Karantenetid

Dersom det etter en splittelsen ikke er vilje hos partene til at en forsoningsprosess kan etableres, bør den gruppen som brøt ut og forlot den eksisterende pinsemenigheten ha en karantenetid på minst to år før det kan være tale om å vurdere om den nydannede menigheten kan opptas i pinsefellesskapet. Dette for å understreke at det har alvorlige konsekvenser å etablere en menighet på grunnlag av en splittelse. Denne tidsperioden vil bidra

til å vise om den nye menigheten har livskraft i seg, samtidig som sårene etter splittelsen får tid til å gro. Karantenetiden vil være en faktor til besinnelse og forsoning i forholdet til den menighet og til det storfellesskapet den forlot.

3.4. Observatørstatus i Predikantkonferansen

Dersom lederskapet i den nye menigheten gir uttrykk for ønske om å tilhøre pinsefellesskapet, bør det i denne tidsperioden ha adgang til Predikantkonferansen som observatører, for å opprettholde kontakten med Pinsebevegelsen. Dette kan også ha en legende funksjon som på en positiv måte nærer og befester ønsket om å være en del av Pinsebevegelsen.

3.5. Innlemmelse i Pinsebevegelsen

Dersom en menighet som har oppstått etter en splittelse ønsker å bli en del av pinsefellesskapet, bør dette skje ved at menigheten tar kontakt med den menigheten der det oppsto splittelse, med tanke på et felles framstøt for etablering av fellesskapet.

Med anbefaling fra den opprinnelige menigheten søker den nye menigheten om godkjenning som pinsemenighet, og innlemmelse i pinsefellesskapet. Dette skjer ved at saken tas opp i, og får tilslutning fra de nærliggende menigheter, ev. gjennom distrikts- og/eller regionkonferanser. Deretter sendes saken over til Kontaktutvalget som avgir sin innstilling overfor førstkommende Predikantkonferanse.

3.6. Ankeadgang

Dersom situasjonen på det lokale plan er av en slik karakter at den lokale menighet hvor splittelsen oppsto vegrer seg for å anbefale det nye fellesskapet som pinsemenighet, kan den nye menigheten anke saken. Dette bør skje ved at menigheten fremmer sitt ønske (søknad) til de nærliggende pinsemenigheter, ev. gjennom distrikts- og/eller regionkonferanse. Saken, med uttalelse fra den menighet hvor splittelsen oppsto og fra nærliggende menigheter (distriktskonferanse), sendes deretter over til Kontaktutvalget som ut fra en helhetsvurdering lager en innstilling overfor Predikantkonferansen som gjør vedtak ved avstemming. Dersom Predikantkonferansen gir den nye menigheten status som pinsemenighet og innlemmer denne i pinsefellesskapet, plikter de øvrige menighetene å akseptere dette.

Vi understreker at vår forståelse av menighetenes suverenitet i første rekke handler om det indre selvstyre på lokalt plan.

4.0. TUNGTVEIENDE FORUTSETNINGER

4.1. Læremessige forhold

Som tungtveiende forutsetninger for innlemmelse i pinsefellesskapet legges til grunn at teologisk læregrunnlag, menighetsordning og vedtekter har sin

forankring i Skriften, og finner sine paralleller i andre norske pinsemenigheter og innenfor rammen for den internasjonale pinsebevegelse.

4.2. Geografiske forhold

Et annet sentralt moment i avgjørelsesprosessen er at den geografiske beliggenhet for den nye menigheten blir slik at det ikke oppstår noe konkurranseforhold og vanskeligheter i forhold til den gamle menigheten. Det bør være en naturlig avstand rent lokaliseringmessig mellom den gamle og den nye menigheten, og den nye menigheten bør søke å plassere sin virksomhet i en bydel eller et område av bygda der det ikke er noen pinsemenighet fra før. Dermed kan den bli et naturlig supplement til den øvrige frikirkelighet i området.

4.3. Framtidsrettede forhold

Etter at vedtak om det nye fellesskapets forhold til Pinsebevegelsen er fattet, forutsettes det at alle parter legger bak seg det vonde, opptrer med et tilgivende sinn, velsigner hverandres arbeid og tjeneste og omtaler hverandre på høvisk og broderlig vis, til ære for Guds rike og til Pinsebevegelsen fremme i landet.

Vedtatt i Pinsebevegelsens Predikantkonferanse 2001